

ทิศทาง เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
วันศุกร์ที่ 9 พฤศจิกายน 2550

ประเด็นการนำเสนอ

1

กรอบแนวคิดการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

2

สถานการณ์ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย

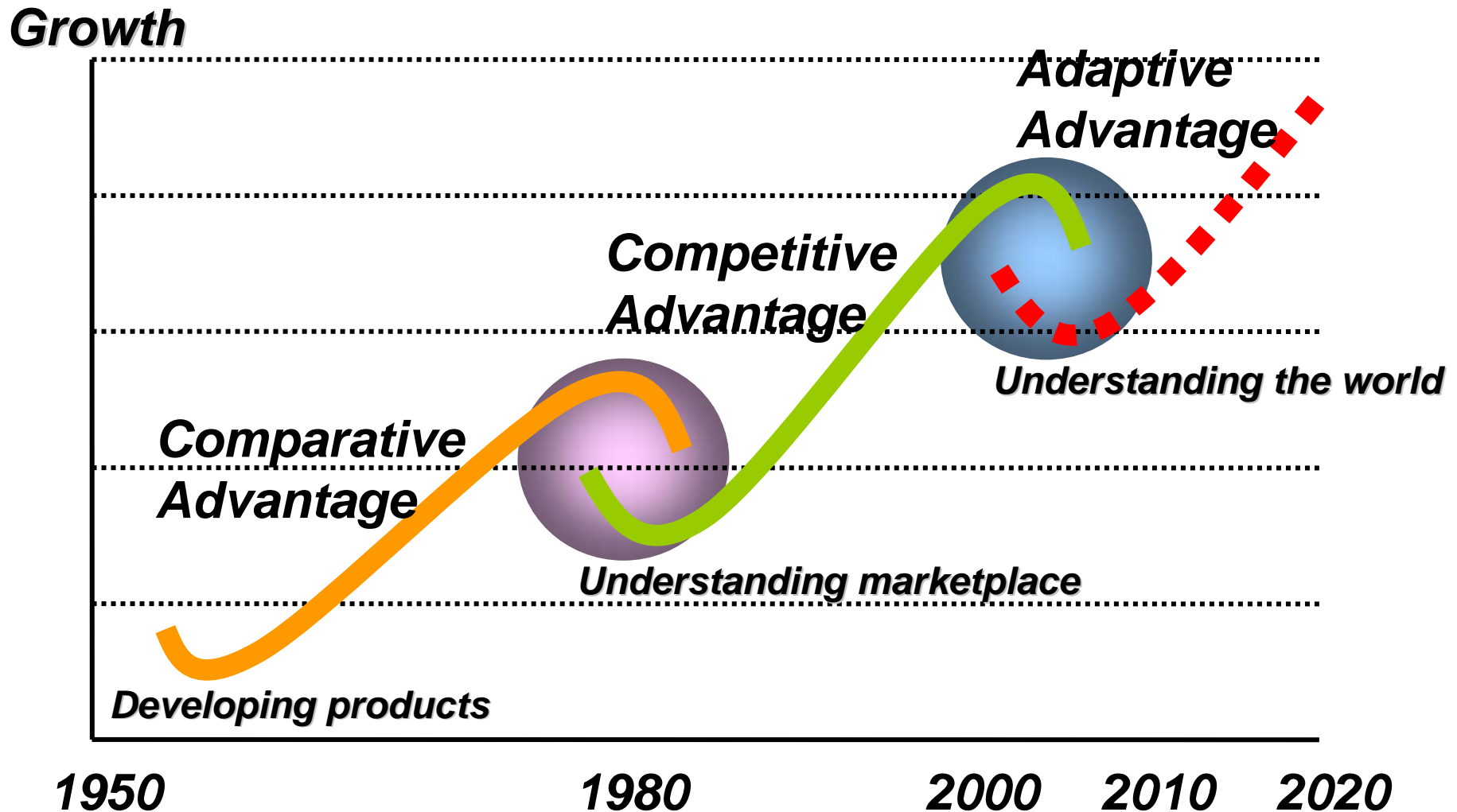
3

แนวทางการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

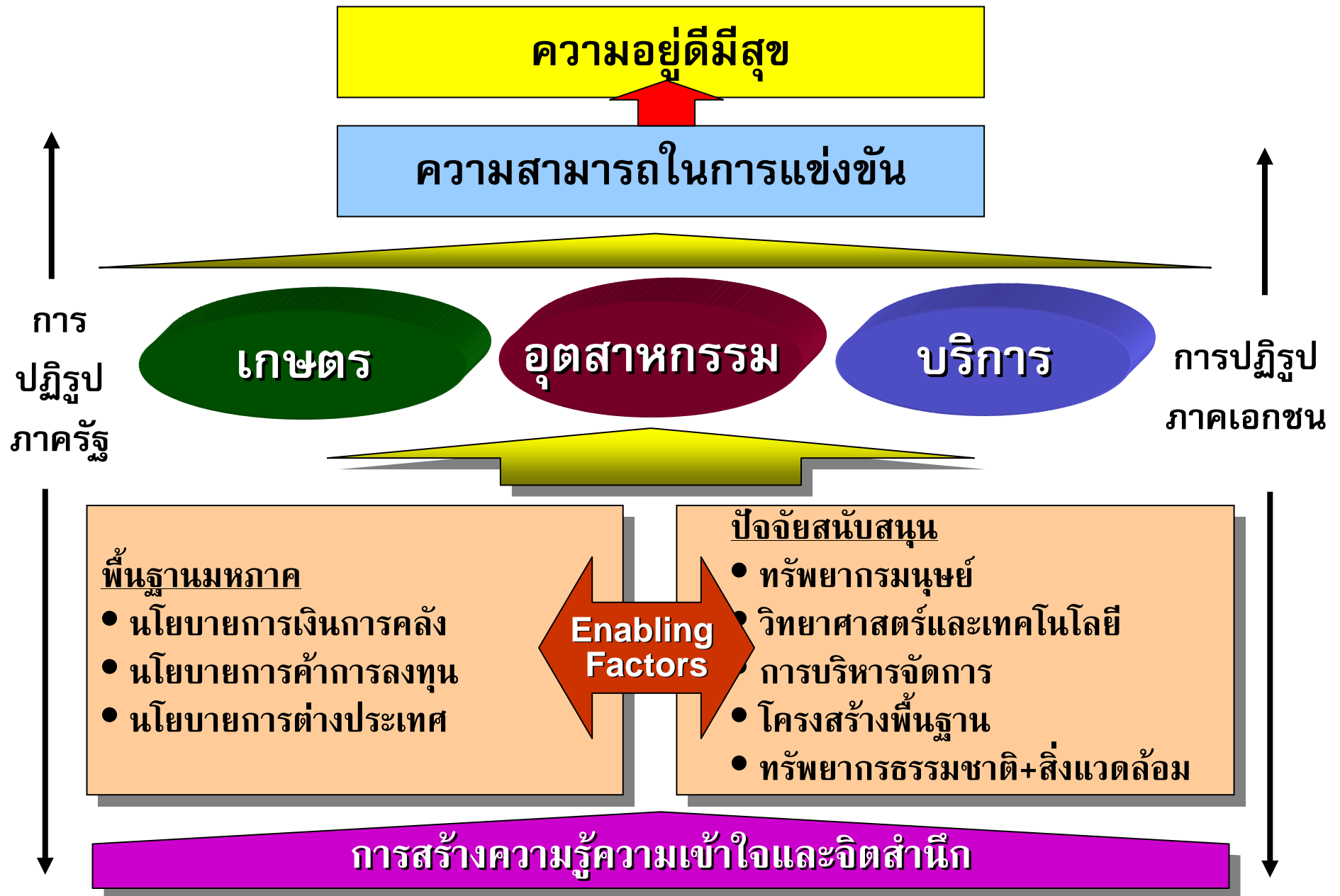
4

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแนวคิดคลัสเตอร์

ความสามารถในการแข่งขันเป็นประเด็นการพัฒนาสำคัญของโลก
ซึ่งไม่ใช่แค่สร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเท่านั้น แต่ต้อง
สร้างความได้เปรียบที่มีการปรับตัวต่อกระแสโลกอยู่ตลอดเวลา

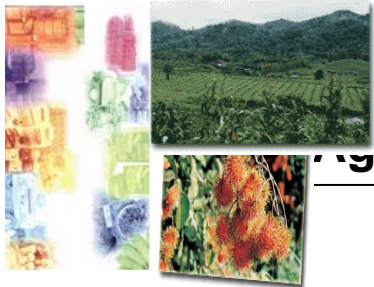
กรอบแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของไทย

การเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าเพิ่ม (Value Creation)

Industry is considered beyond manufacturing activities

High productivity by nano and Bio-tech, local wisdom, biodiversity

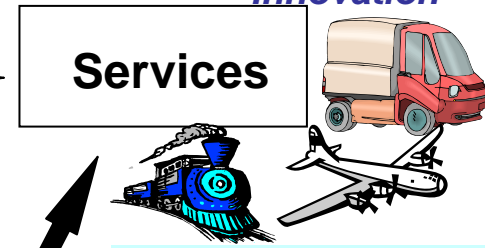

Agriculture

- Logistics for agriculture
- Bio-products for logistics eg. for packaging

High productivity By IT, HR หรือ Process

Innovation

Services

Encourage interaction between sectors, segments and products

- Bio-based production
- New opportunity i.e bio-fuel
- Bio- Material to support others

- From Domestic to Domestic, Regional Focus
- From Generalization to Specialization, Differentiation
- From Tradition to Innovation
- Logistics for manufacturing

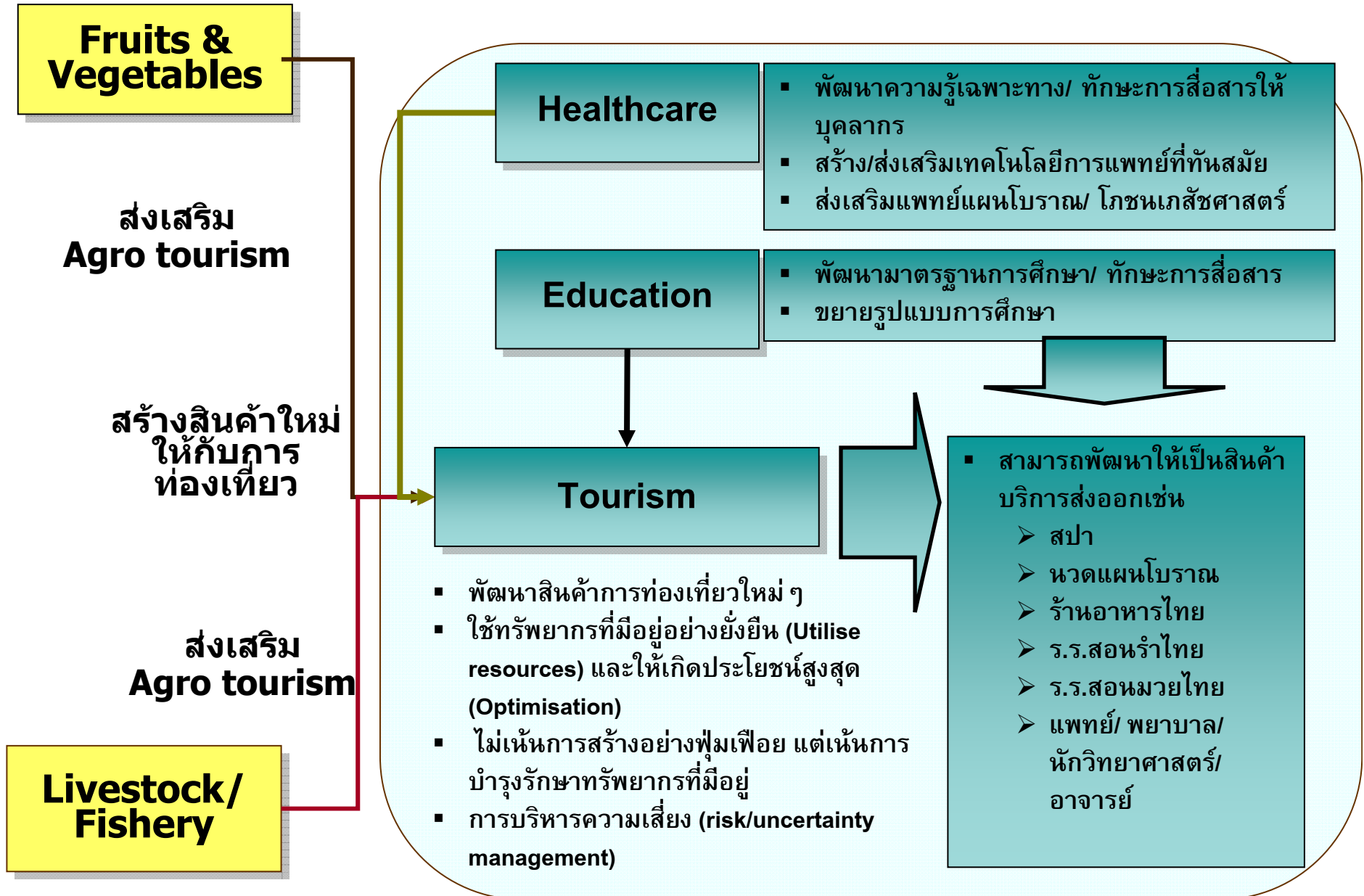
Manufacturing

OEM → ODM, OBM

Imitation → Innovation

Low cost → Differentiation

แนวทางการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย: การเชื่อมโยงภาคเกษตรให้เป็นฐานของการพัฒนาภาคบริการ

ประเด็นนำเสนอ

1

กรอบแนวคิดการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

2

สถานการณ์ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย

3

แนวทางการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแนวคิดคลัสเตอร์

การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของIMD

อันดับความสามารถในการแข่งขันรวมของกลุ่มเศรษฐกิจ

ประเทศ 5 อันดับแรก	2546	2547	2548	2549	2550
สหรัฐฯ	1	1	1	1	1
ฮ่องกง	10	6	2	2	3
สิงคโปร์	4	2	3	3	2
ไอซ์แลนด์	8	5	5	4	7
เดนมาร์ก	5	7	7	5	5

กลุ่มประเทศ อาเซียน	2546	2547	2548	2549	2550
สิงคโปร์	4	2	3	3	2
มาเลเซีย	21	16	26	22	23
ไทย	28	26	25	29	33
ฟิลิปปินส์	36	32	36	45	45
อินโดนีเซีย	49	49	50	52	54

ปัจจัยที่ผลต่อความสามารถในการแข่งขันของไทย

ปัจจัยหลัก	2546	2547	2548	2549	2550
1. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ	13	9	7	29	33
2. ประสิทธิภาพภาครัฐ	18	20	14	20	27
3. ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ	25	21	25	25	34
4. โครงสร้างพื้นฐาน	43	42	39	42	48
อันดับโดยรวม	28	26	25	29	33
จำนวนประเทศ	49	59	60	61	55

การจัดอันดับประสิทธิภาพของภาคเอกชนของไทย

2546 2547 2548 2549 2550

ประสิทธิภาพภาคเอกชน 25 21 25 25 34

ผลิตภาพ & ประสิทธิภาพ 20 48 56 48 48

ตลาดแรงงาน 4 5 5 6 7

การเงิน 13 36 46 41 44

การบริหารจัดการ 8 24 27 26 35

ทัศนคติและค่านิยม 11 12 16 20 30

การจัดอันดับประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานของไทย

2546 2547 2548 2549 2550

โครงสร้างพื้นฐาน 43 42 39 42 48

สาธารณูปโภคพื้นฐาน 14 41 38 38 35

Infra ด้านเทคโนโลยี 20 45 45 48 48

Infra ด้านวิทยาศาสตร์ 26 55 56 53 49

สุขภาพและสิ่งแวดล้อม 18 48 46 48 48

การศึกษา 21 48 46 48 46

การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ WEF

อันดับความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มเศรษฐกิจ

ประเทศ 5 อันดับแรก	Overall Index, GCI		Sub Indexes (2006-07)		
	2006-07	2005-06	Basic req.	Efficiency	Innovation
Switzerland	1	4	5	5	2
Finland	2	2	3	4	6
Sweden	3	7	7	2	5
Denmark	4	3	1	6	7
Singapore	5	5	2	3	15

ประเทศ เขตเศรษฐกิจเอเซีย	Overall Index, GCI		Sub indexes (2006-07)		
	2006-07	2005-06	Basic req.	Efficiency	Innovation
สิงคโปร์	45	5	2	3	15
เกาหลีใต้	24	19	22	25	20
มาเลเซีย	26	25	24	26	22
ไทย	35	33	38	43	36
จีน	54	48	44	71	57
อินเดีย	43	45	60	41	26
อินโดนีเซีย	50	69	68	50	41
ฟิลิปปินส์	71	73	84	63	66
เวียดนาม	77	74	71	83	81
กัมพูชา	103	111	100	110	102

ประเด็นนำเสนอ

1

กรอบแนวคิดการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

2

สถานการณ์ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย

3

แนวทางการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแนวคิดคลัสเตอร์

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับบริบทการพัฒนาประเทศ

คนเป็นศูนย์กลาง บนพื้นฐานดุลยภาพเชิงพลวัต

พอประมาณ มีเหตุผล
มีภูมิคุ้มกัน

ความรู้

คุณธรรม

ความเพียร

คน
สังคม

ดุลยภาพจิตใจ-วัตถุ

การพัฒนาคุณภาพคน สังคม
แห่งศีลธรรม ฐานความรู้

ชุมชน

ชนบท-เมือง
ดุลยภาพภายใน

การสร้างความเข้มแข็งของ
ชุมชนท้องถิ่น พัฒนาเครือข่าย
เชื่อมโยงสู่ภายนอก

เศรษฐกิจ

จัดการความเสี่ยง/
ภูมิคุ้มกัน
ดุลยภาพภายใน-
โลกาภิวัตน์

การพัฒนาเศรษฐกิจไทยบน
ฐานการผลิตที่แข็งแกร่งด้วย
องค์ความรู้ สร้างคุณค่าเพิ่ม

ทรัพยากร

อนุรักษ์-ใช้ประโยชน์
ดุลยภาพภายใน

การสร้างความมั่นคงของฐาน
ทรัพยากร ความหลากหลาย
ทางชีวภาพ คุณภาพ สวล.

ธรรมาภิบาล

แข่งขัน-กระจายประโยชน์
อย่างเป็นธรรม
กระจายอำนาจ
อย่างเป็นธรรม

การเสริมสร้างระบบและ
วัฒนธรรมธรรมาภิบาล
และประชาธิปไตย

พึ่งพาตนเอง
ปรับตัวรู้เท่า
ทันโลก
สร้างภูมิคุ้มกัน
แก้ครอบครัว
ชุมชน สังคม
ประเทศ

**"สังคม
อยู่เย็น
เป็นสุข
ร่วมกัน"**

5 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

① ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

② ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ

③ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

④ ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและคุณภาพ สวล.

⑤ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ

หลักการพื้นฐานการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

ฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน
Economic stability and sustainability

เพิ่มมูลค่าผลิตด้วยฐานความรู้
Value creation from knowledge application

เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก
และภูมิภาค
Global and regional positioning

ควบคู่ไปกับนโยบายสังคมเชิงรุก
Proactive social policy to create positive externality

สนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม และ กระจายผลประโยชน์การพัฒนาอย่างเป็นธรรม

ส่งเสริมการแข่งขันการประกอบธุรกิจอย่างเสรีและเป็นธรรม กระจายการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานสู่ภูมิภาคอย่างสมดุล เป็นธรรม เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ
ระบบการเงินฐานราก ดำเนินนโยบายการคลังเพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้

ยุทธศาสตร์ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ให้สมดุลและยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร/
อุตสาหกรรม/บริการ
พัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับ
โครงสร้างการผลิต

สร้างภูมิ คุ้มกันระบบเศรษฐกิจ

บริหารเศรษฐกิจส่วนรวมให้มี
ประสิทธิภาพ ส่งเสริมการออม
เพิ่มทางเลือกระดมทุน
เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน
เร่งรัดใช้พลังงานทดแทน

แนวทางการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

เกษตร	อุตสาหกรรม	บริการ
พัฒนาเครือข่ายคลัสเตอร์ และเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน		
<ul style="list-style-type: none"> • ความปลอดภัยด้านอาหาร • ผลผลิตสินค้าเกษตรที่มีโอกาสใหม่ เช่น พืชพลังงานทดแทน 	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง / อุตสาหกรรมใหม่ • อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มดีขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว • พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ อาทิ บริการสุขภาพ ค้าส่งค้าปลีก

ปัจจัยแวดล้อมสำคัญ (Enabling factors)

โครงสร้างพื้นฐาน/ ลอจิสติกส์/ พลังงาน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทรัพยากรมนุษย์ (การศึกษา/แรงงาน)

กฎหมาย/ ข้อบังคับต่าง ๆ

นโยบายเศรษฐกิจมหภาค

<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมการออม • สนับสนุนการเงินฐานราก • ปรับโครงสร้างภาคการเงิน 	<ul style="list-style-type: none"> • เพิ่ม ปรสภ รัฐวิสาหกิจ • การลงทุนรัฐร่วมเอกชน (PPP) • กระจายอำนาจสู่ภูมิภาค/ การคลังยั่งยืน • Pro-poor policy 	<ul style="list-style-type: none"> • ความร่วมมือในภูมิภาค (Trade/ Investment/ Tourism / Energy/ Finance) • New market opportunities
--	--	---

การปฏิรูประบบราชการ

- เพิ่มประสิทธิภาพการบริการภาครัฐ
- สนับสนุนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน
- จัดการระบบ **E-Government**

แนวทาง 1: ปรับโครงสร้างการผลิต บนฐานการเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าสินค้า/ บริการ

1. ปรับโครงสร้างภาคเกษตร

- (1) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าอาหารให้เป็นแหล่งการผลิตอาหารแปรรูปที่สำคัญของโลกที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของอาหาร
- (2) สนับสนุนการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่มีใช้อาหารและมีโอกาสใหม่ทางการตลาด เช่น สมุนไพร พืชเส้นใย และส่งเสริมพืชที่ใช้ในการผลิตเป็นพลังงานทดแทน เช่น ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง อ้อย เป็นต้น
- (3) สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และความหลากหลายทางชีวภาพในการสร้างมูลค่าสินค้า รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและการรักษาคุณภาพผลิตผล
- (4) พัฒนาสถาบันเกษตรกร กระบวนการจัดทำแผนชุมชนและวิสาหกิจชุมชน
- (5) ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์
- (6) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และสร้างตราสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปเพื่อขยายตลาด
- (7) จัดระบบการใช้ที่ดินการเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

2. ปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม

- (1) ลงทุนเพื่อสร้างและพัฒนาต่อเชื่อมห่วงโซ่มูลค่า รวมทั้งขับเคลื่อนอุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพสูง (potential industries) อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ ปีโตรเคมี และอุตสาหกรรมใหม่ (new wave industries) อาทิ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องด้านชีวภาพ
- (2) จัดทำแผนที่นำทางการบริการจัดการสิทธิบัตร (patent management)
- (3) สร้างระบบวิจัย **R&D** ในเชิงประยุกต์อย่างบูรณาการเพื่อมุ่งสร้างนวัตกรรม ทั้งในรูปแบบของผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต
- (4) ส่งเสริมสถาบันเฉพาะทางให้มีบทบาทที่ชัดเจนในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้แนวทางคลัสเตอร์
- (5) สนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการที่เกื้อหนุนต่อการสร้างนวัตกรรม
- (6) พัฒนาบุคลากรทั้งในระบบและการฝึกอบรมให้มีความชำนาญ และให้สอดคล้องกับความต้องการ และลักษณะนิสัยทางอุตสาหกรรม
- (7) พัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและโอกาสด้านตลาด

3. ปรับโครงสร้างภาคบริการ

- (1) **ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเชิงพื้นที่ และเสริมสร้างความเป็นไทย**
- (2) **ส่งเสริมการลงทุน พัฒนาธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ธุรกิจ**
- (3) **พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของธุรกิจและบริการที่มีศักยภาพให้เป็นที่ยอมรับ**
- (4) **ส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและกลุ่มลูกค้าธุรกิจบริการอย่างต่อเนื่อง**
- (5) **พัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงข่ายคมนาคม มาตรฐานความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และการปรับปรุงกฎระเบียบข้อกฎหมาย**
- (6) **สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และองค์กรชุมชนในท้องถิ่น**

4. พัฒนาปัจจัยสนับสนุน

- (1) **บริหารองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ ได้แก่ พัฒนากำลังคนทั้งปริมาณและคุณภาพ พัฒนาและผลิตองค์ความรู้และเทคโนโลยี สนับสนุนด้าน R&D และสร้างนวัตกรรม**
- (2) **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและบริการโลจิสติกส์ รวมทั้งระบบโทรคมนาคม และสนับสนุนวิธีบริหารจัดการเพื่อการประหยัดพลังงาน**
- (3) **ดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศ การส่งเสริมลงทุน และสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สร้างกลไกเพื่อรองรับผลกระทบจากการตกลงการค้าเสรีต่างๆ ขยายตลาดส่งออก พัฒนาและเร่งรัดการปรับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผลักดันความร่วมมือในภูมิภาคให้ก้าวสู่ East Asian Community**

ประเด็นนำเสนอ

1

กรอบแนวคิดการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

2

สถานการณ์ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย

3

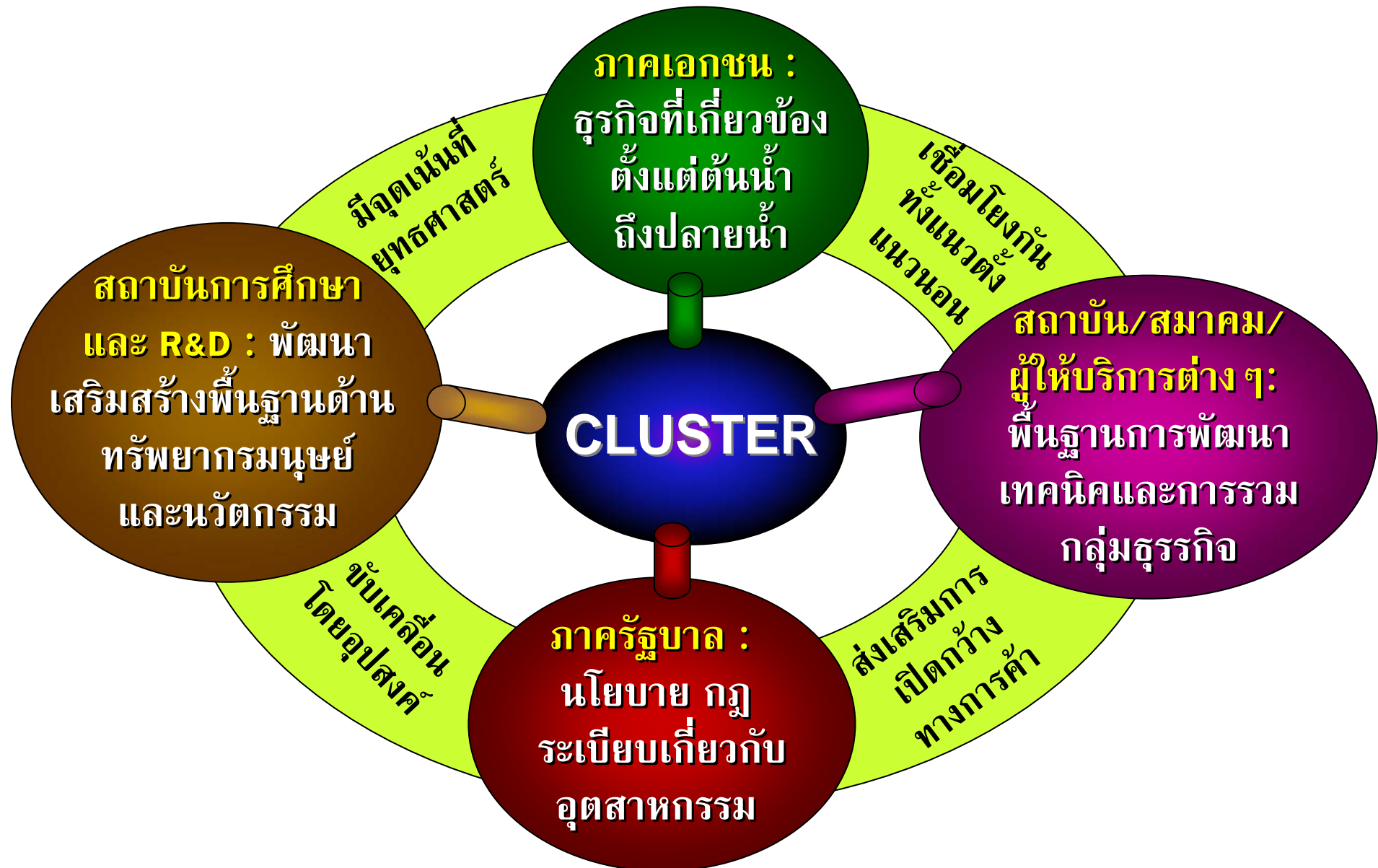
แนวทางการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแนวคิดคลังสเตอร์

คลัสเตอร์ทำให้เกิดการเพิ่มผลผลิต (Productivity) และนำไปสู่ ความสามารถในการแข่งขัน

คลัสเตอร์ : มิติใหม่ของความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน

1. การเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน (Connectivity)

- ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดความรู้ ข้อมูลข่าวสาร
- เป็นการเชื่อมโยง ทั้งแนวตั้งและแนวนอน
- การเชื่อมโยงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงผู้ประกอบการเท่านั้น แต่รวมถึงสถาบันการศึกษา/วิจัยและพัฒนา สถาบันการเงิน องค์กรภาครัฐ และสมาคมเอกชน

2. ความร่วมมือ (Collaboration)

- สมาชิกใน Cluster จะร่วมมือกัน โดยมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน (Core Objective/Value) รวมทั้งกลยุทธ์

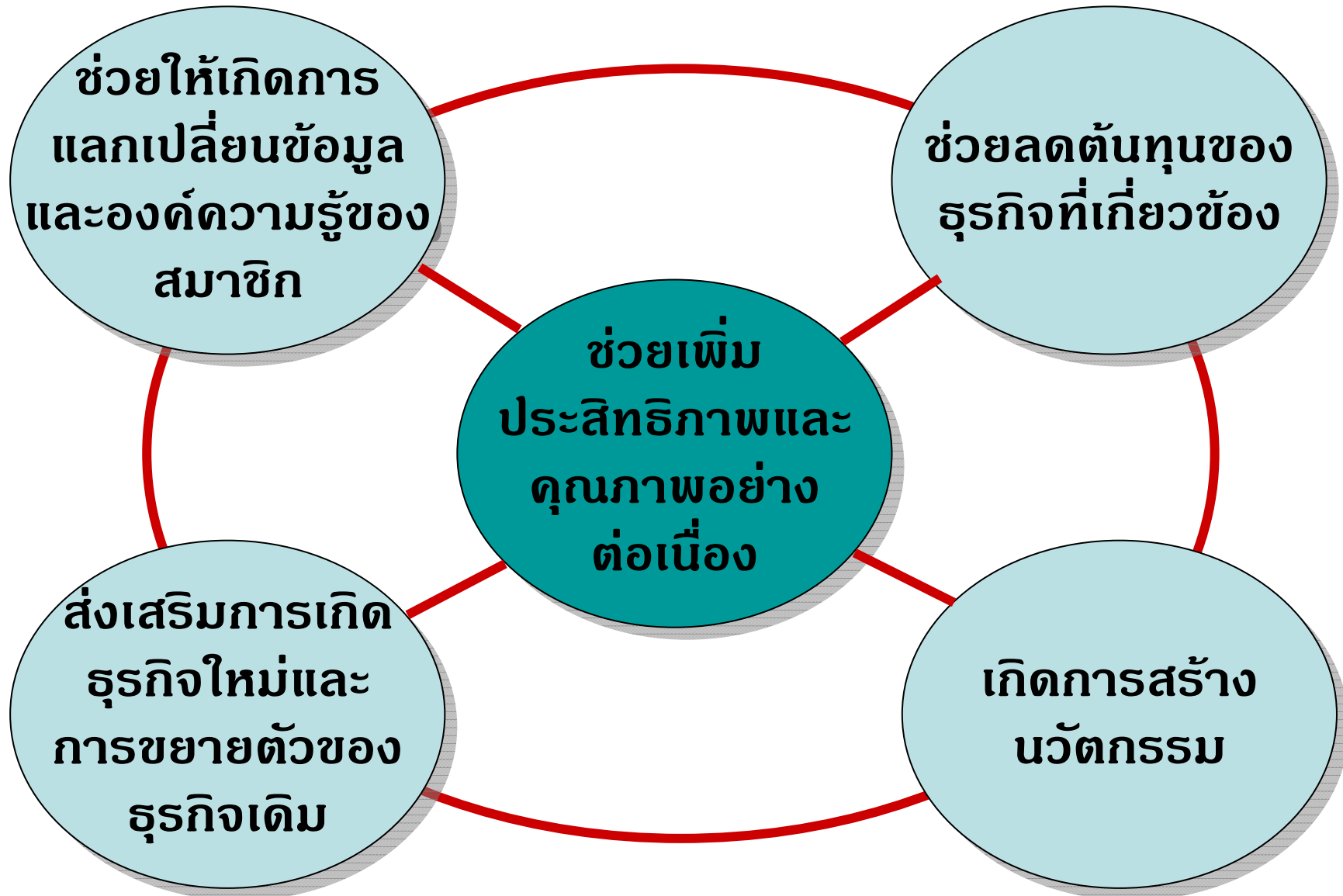
3. การแข่งขัน (Competition)

- Cluster มิใช่ระบบผูกขาดทางการค้าที่มุ่งกำหนดกติกาหรือปริมาณ เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก
- การรวมกลุ่มแบบ Cluster จะต้องอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน

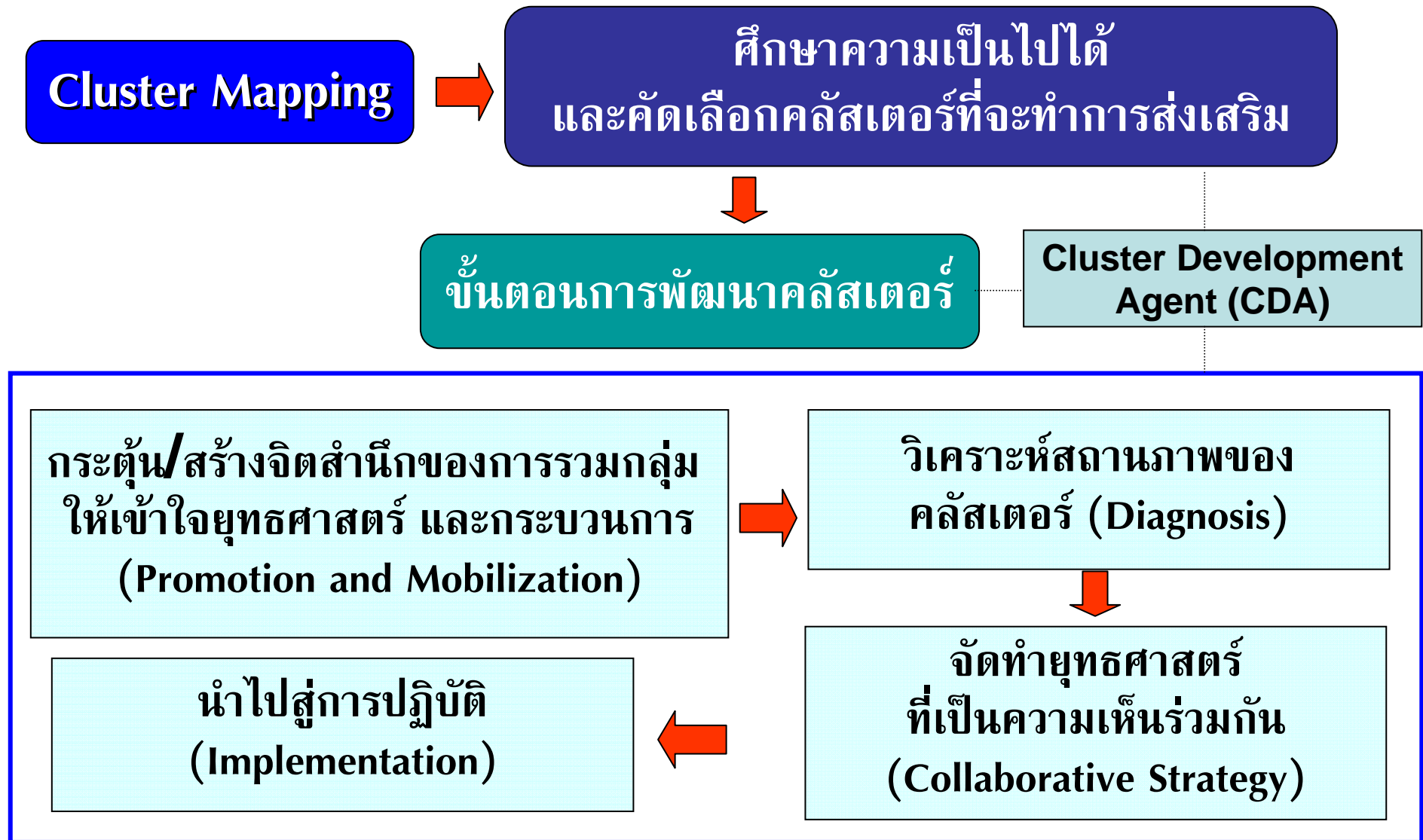
4. ประสิทธิภาพโดยรวม (Collective Efficiency)

- ความร่วมมือท่ามกลางการแข่งขันประกอบกับการเชื่อมโยงที่เป็นระบบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ จะทำให้เกิดประสิทธิภาพโดยรวม

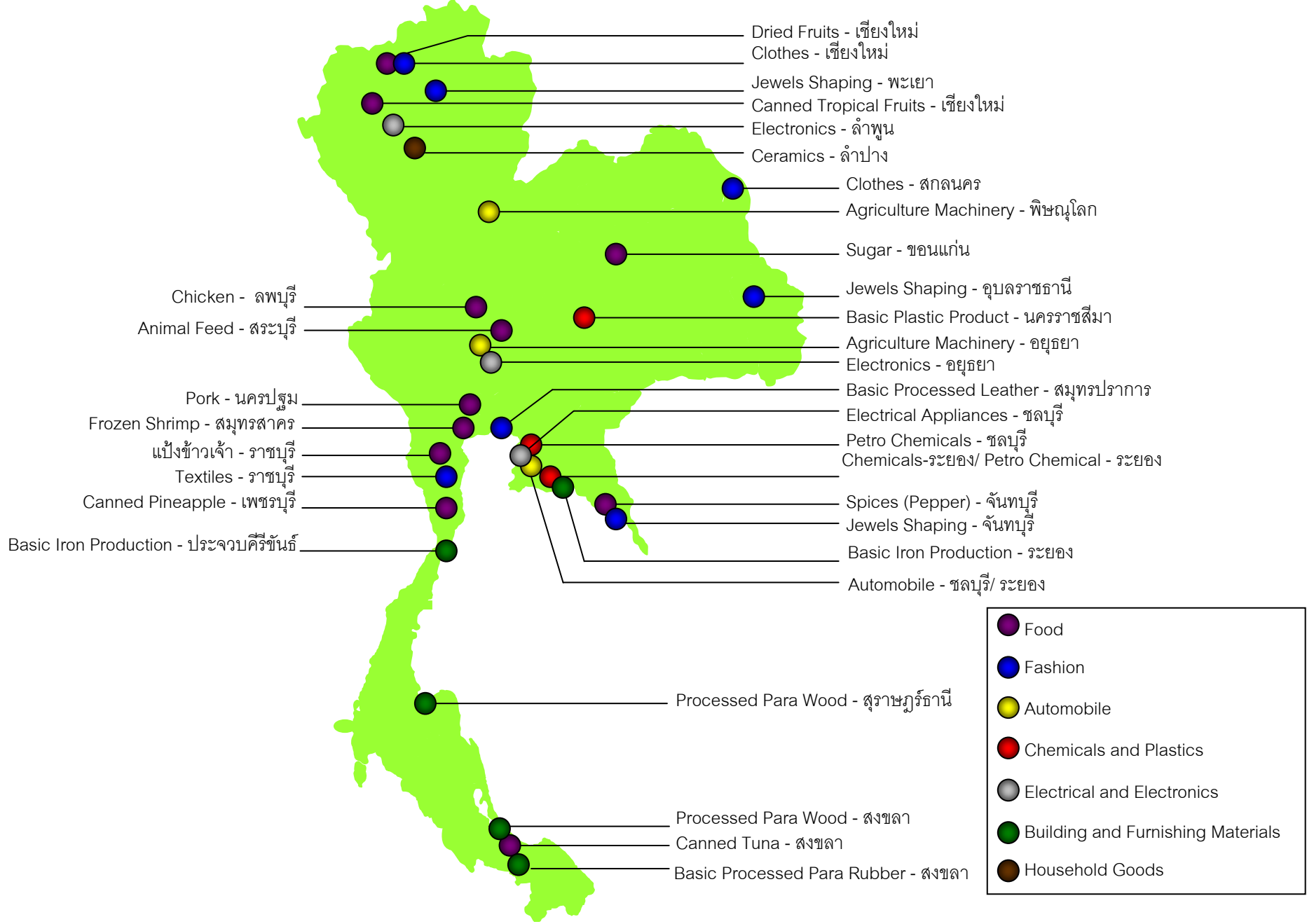
คลัสเตอร์จะทำให้ภาคการผลิตและบริการ มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้

คลัสเตอร์ควรริเริ่มโดยภาคเอกชน และกระตุ้น/สนับสนุนโดยภาครัฐ

ตัวอย่างแผนที่เครือข่ายวิสาหกิจในประเทศไทย (Cluster Mapping)

ตัวอย่างการพัฒนาคลัสเตอร์ท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน
ของคลัสเตอร์ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตอย่างยั่งยืน
ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)

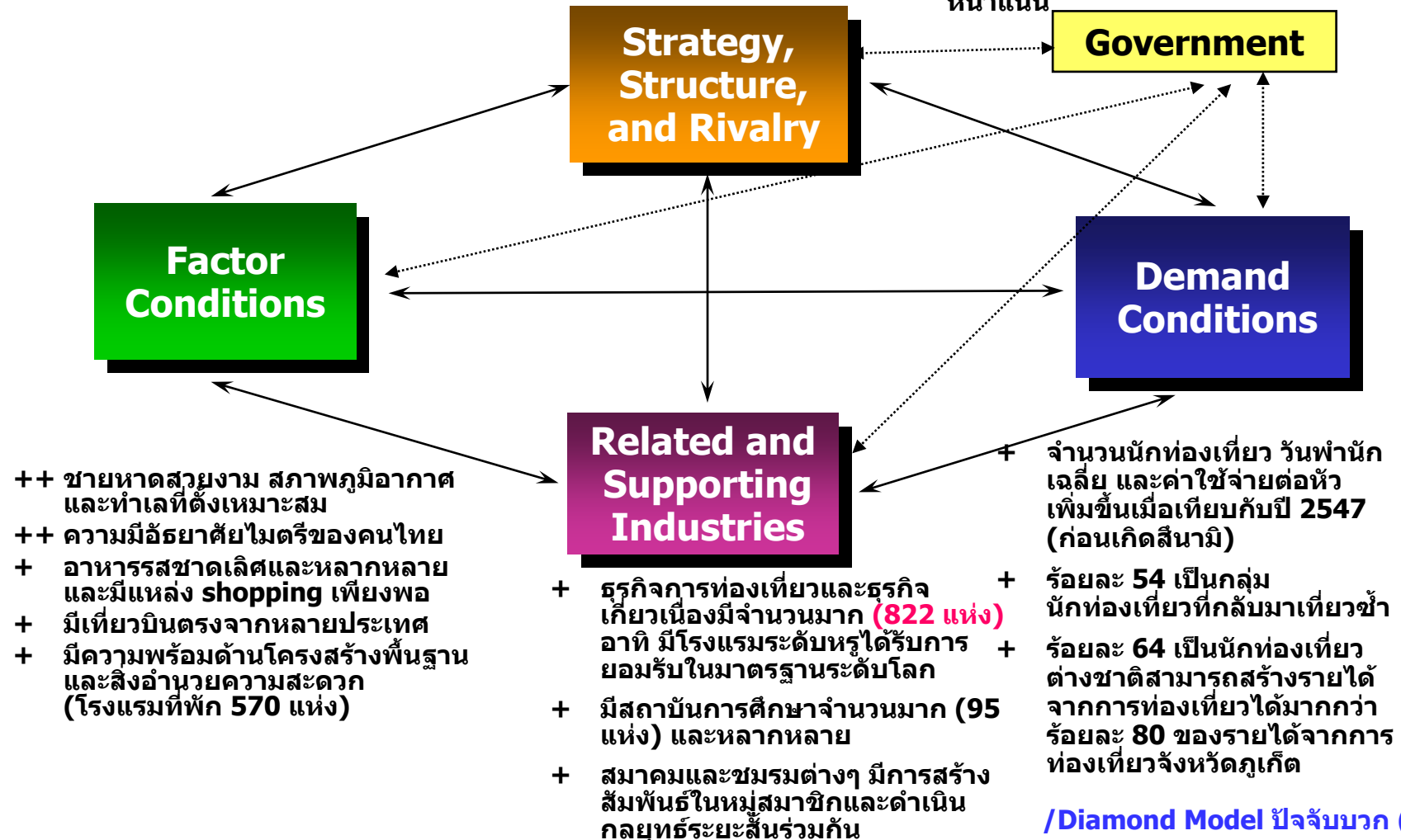

Diamond Model (ปัจจัยบวก)

- + ธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและใหญ่ เน้นการแข่งขันด้านคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยวได้
- + มีการดำเนินงานของภาครัฐเพื่อสร้างบรรยากาศและสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยรวม

- + มีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการทั้งด้านการตลาด และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวจากผลกระทบสึนามิ
- + สร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัย อาทิ ติดตั้งระบบเตือนภัย กล้อง CCTV และมีมาตรการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่นักท่องเที่ยวหนาแน่น

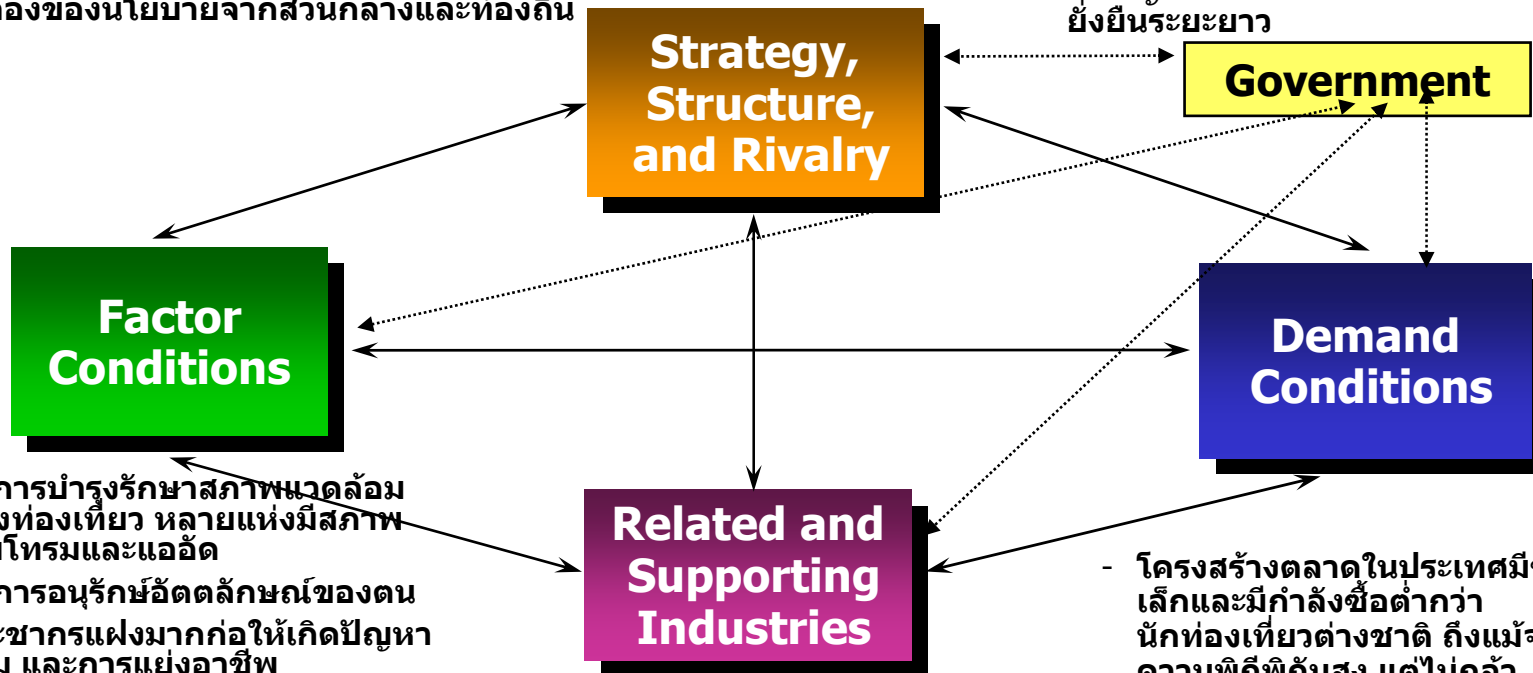
/Diamond Model ปัจจัยบวก (เดิม)

Diamond Model (ปัจจัยลบ)

- มีผู้ประกอบการขนาดเล็กมาก ส่งผลให้แข่งขันรุนแรงด้านราคาและละเอียดการ พัฒนาปัจจัยการแข่งขันระยะยาว
- สถาบันการศึกษาขาดความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจ ทำให้ผลิตบุคลากรไม่ตรงตามความต้องการ
- การดำเนินงานของภาครัฐเพื่อสร้างบรรยากาศและสนับสนุนการท่องเที่ยว เป็นไปในภาพรวม ไม่เอื้อต่อการเจาะตลาดเป้าหมายที่แท้จริงและมีความไม่สอดคล้องของนโยบายจากส่วนกลางและท้องถิ่น

- มีปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเนื่องจากไม่สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่
- ขาดเอกภาพการบริหารจัดการงานต่างๆ เนื่องจากมีหน่วยงานเกี่ยวข้องมาก ทำให้เกิดข้อจำกัดด้านอำนาจหน้าที่ และงบประมาณ
- การดำเนินงานของภาครัฐส่วนใหญ่เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสร้างความยั่งยืนระยะยาว

- ขาดการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว หลายแห่งมีสภาพเสื่อมโทรมและแออัด
- ขาดการอนุรักษ์อัตลักษณ์ของตน
- มีประชากรแฝงมากก่อให้เกิดปัญหาสังคม และการแย่งอาชีพ
- ขาดแคลนบุคลากรท่องเที่ยวทั้งจำนวนและความสามารถ
- มีสถาบันการศึกษาหลากหลายแต่ไม่สามารถผลิตบุคลากรตรงตามต้องการ
- มีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค & โครงสร้างพื้นฐาน แต่ไม่อาจพัฒนาได้ทันตามความเจริญเติบโตของเมือง เกิดปัญหาบริการสาธารณะต่างๆ

- การเชื่อมโยงระหว่างภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา สมาคมต่างๆ และหน่วยงานภาครัฐอยู่ในระดับจำกัด และผิวเผิน ทำให้การขับเคลื่อนโครงการและการบริหารจัดการต่างๆ ขาดประสิทธิภาพ
- สมาคมยังดำเนินบทบาทที่จำกัด ขาดการวางกลยุทธ์ร่วมกันในระยะยาว

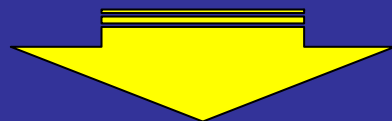
- โครงสร้างตลาดในประเทศมีขนาดเล็กและมีกำลังซื้อต่ำกว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติ ถึงแม้จะมีความพิถีพิถันสูง แต่ไม่กล้าเรียกร้อง จึงไม่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ
- ปัญหาสภุทเตอร์ การหลอกลวง บริการสาธารณะ และอื่นๆ สร้างความไม่พอใจให้นักท่องเที่ยว

ประเด็นสำคัญในการพัฒนาท่องเที่ยวภูเก็ต

ข้อเสนอ Roadmap 2550 - 2554

กรอบแนวคิด Roadmap 50-54

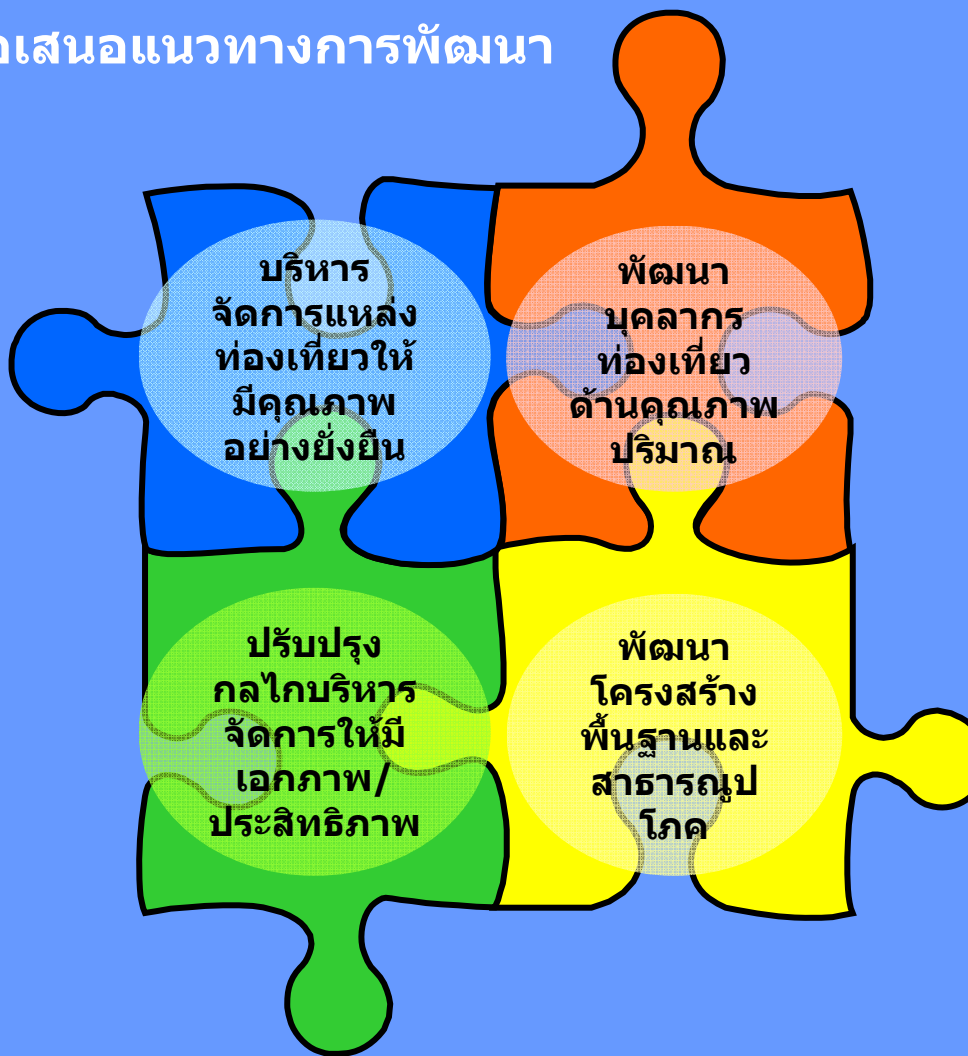

สนับสนุนแนวทางการพัฒนาที่ดำเนินการไปบางส่วนแล้ว

เร่งรัด ผลักดันแนวทางที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

ส่งเสริมแนวทางที่ควรริเริ่มเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา

ข้อเสนอแนะทางการพัฒนา

การบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยว

ส่งเสริมบรรยากาศความเป็นส่วนตัวและสร้างมนต์เสน่ห์ของ
เกาะภูเก็ต ให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

การพัฒนา บุคลากร

ส่งเสริมการผลิตบุคลากรสายอาชีพท่องเที่ยว โดยบูรณาการ
ทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและ
เอกชน

การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน

แก้ไขปัญหาบริการสาธารณะอย่างบูรณาการ โดยประสาน
ความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การปรับปรุง กลไกการบริหาร จัดการ

สร้างเอกภาพในการทำงาน ทั้งกลไกการบริหารจัดการของ
ภาครัฐและนโยบายที่ต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งจาก
ส่วนกลาง ภูมิภาค อปค. สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่น
ทั้งนี้ อาจพิจารณาทดลองส่งเสริมให้ภูเก็ตเป็นเขตปกครอง
พิเศษ

*Think Economic
and Social Strategy,
Think NESDB....*

www.nesdb.go.th

Back Up

ความหมายของ Competitiveness Index

ความหมาย

ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่แสดงถึงความมั่งคั่งของประเทศ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพการผลิต คุณภาพชีวิตของประชาชน และสภาพแวดล้อมที่ทำให้ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้คงอยู่ได้

สถาบัน
ที่สำคัญ

**IMD : International Institute for Management
Development**

WEF : World Economic Forum

ดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันตามเกณฑ์ IMD

ปัจจัยที่มีผลต่อ
ความสามารถการแข่งขัน
Competitiveness Factors

สมรรถนะทางเศรษฐกิจ
Economic Performance

ประสิทธิภาพภาครัฐบาล
Government Efficiency

ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ
Business Efficiency

โครงสร้างพื้นฐาน
Infrastructure

ปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการแข่งขัน IMD

กลุ่มตัวชี้วัดหลัก

ปัจจัยย่อย

1. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)

- เศรษฐกิจภายในประเทศ (Domestic Economy)
- การค้าระหว่างประเทศ (International Trade)
- การลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment)
- การจ้างงาน (Employment)
- ราคา (Prices)

2. ประสิทธิภาพภาครัฐบาล (Government Efficiency)

- การคลังสาธารณะ (Public Finance)
- นโยบายการคลัง (Fiscal Policy)
- กรอบทางสถาบัน (Institutional Framework)
- กฎหมายธุรกิจ (Business Legislation)
- กรอบทางสังคม (Societal Framework)

ปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการแข่งขัน IMD

กลุ่มตัวชี้วัดหลัก

ปัจจัยย่อย

3. ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency)

- ❖ **ผลิตภาพการผลิต (Productivity)**
- ❖ **ตลาดแรงงาน (Labor Market)**
- ❖ **การเงิน (Finance)**
- ❖ **การจัดการ (Management Practices)**
- ❖ **ทัศนคติและคุณค่า (Attitudes and Values)**

4. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)

- ❖ **โครงสร้างพื้นฐานกายภาพ (Basic Infrastructure)**
- ❖ **โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี (Technological Infrastructure)**
- ❖ **โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Infrastructure)**
- ❖ **การศึกษา สุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Education, Health and Environment)**

ดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันตามเกณฑ์ WEF

ตัวชี้วัดที่กระทบขีดความสามารถในการแข่งขัน Competitiveness Factors, 2006-2007

Global Competitiveness Index (GCI)

I. Basic requirements

1. Institutions (15)
2. Infrastructure (6)
3. Macroeconomic (6)
4. Health & primary ed. (9)

Factor-driven economies

II. Efficiency enhances

5. Higher ed. & training (5)
6. Market efficiency (23)
7. Technology readiness (7)

Efficiency-driven economies

III. Innovation & sophistication

8. Business sophistication
9. Innovation (8)

Innovation-driven economies

Business Competitiveness Index (BCI)

I. Company Sophistication & economic development

Low-income countries

- Competitive adv.
- Production process
- Value chain
- Professional mngt.

Middle-income countries

- Regional sales
- Control of inter dist.
- R&D spending
- Foreign tech licensing

High-income countries

- Innovation
- International markets
- Incentive compensation
- Willingness to delegate authority

II. Quality of the microeconomic business environment